

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 4 - Giao-ước của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời lập với những người được cứu chuộc.

Bài 2 - Trách nhiệm của người tin Chúa khi tâm linh đã được tái sanh. (Tiếp theo bài 1)

Chúng ta đang học Phần 4 trong loạt bài: *Giao-ước của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời lập với những người được cứu chuộc* và trong phần 4 này, chúng ta học về *Trách nhiệm của người tin Chúa khi tâm linh đã được tái sanh*, là phần người tin Chúa phải thực hành sự cứu chuộc mà mình đã nhận được từ Giê-hô-Va Đức Chúa Trời thông qua Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời, là Thầy tế lễ thượng phẩm đời đời, theo Ban Mên-chi-xê-đéc.

Ngay khi chúng ta đang học các Lễ thật mầu nhiệm này, chúng ta cũng đang trực tiếp thực hành sự cứu chuộc mà chúng ta đã nhận lãnh từ Đức Chúa Jêsus Christ vậy, như Lời Chúa đã chép về mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ, khi Ngài phán với Ni-cô-đem, về việc người tin Chúa **phải sanh lại** (*phải tái sanh*).

Giăng 3:1-8: Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Jêsus mà nói rằng: **Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được.** Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời.** Ni-cô-đem thưa rằng: **Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao?** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần.** Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: **Các người phải sanh lại.** Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Bản King James version chép câu 3 và câu 5 trên như sau: ³Jesus^{G2424} answered^{G611} and said^{G2036} unto him, Verily^{G281}, verily^{G281}, I say^{G3004} unto thee, Except^{G3362} a man^{G5100} be born^{G1080} again^{G509}, he cannot see^{G1492} the kingdom^{G932} of God^{G2316}⁵Jesus^{G2424} answered^{G611}, Verily^{G281}, verily^{G281}, I say^{G3004} unto thee, Except^{G3362} a man^{G5100} be born^{G1080} of water^{G5204} and of the Spirit^{G4151}, he cannot^{G3756-G1410} enter^{G1525} into^{G1519} the kingdom^{G932} of God^{G2316}.

Chữ **thấy được** - see^{G1492} chép trong câu 3 trên, đó là chữ εἶδω - eido, số 1492 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *nhìn thấy, nghe thấy, biết, hiểu biết, nhận biết, phân biệt được, nhận thức được, linh hội được;*

Chữ **được vào** - enter^{G1525} into^{G1519} chép trong câu 5 trên, đó là chữ εἰσερχομαι - eiserchomai, số 1525 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *tiến vào trong, tham dự vào, tiến hành cuộc nói chuyện, gia nhập, thiết lập mối quan hệ, ký kết hiệp ước; vào bên trong nơi chốn hoặc thời gian, thời đại, thời kỳ hoặc mục đích hoặc cấu tạo thành phần mà những sự đó có liên quan hệ với;*

Chữ **nước** - the kingdom^{G932} chép trong hai câu trên, đó là chữ βασιλεία - basileia, số 932 ra từ chữ βασιλεύς - basileus, số 935 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Nền tảng (sự thiết lập, sự thành lập, nền móng) của quyền phép; sự cai trị, chủ quyền tối cao, hoàng gia của vua;*

Chúng ta cần phải hiểu rõ chân giá trị của Nước Đức Chúa Trời, là điều quan trọng nhất của sự cứu chuộc, vì Nước Đức Chúa Trời chính là tiêu chuẩn mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban cho những người được Ngài chọn cho mục đích mà Ngài đã tạo nên loài người để tìm một dòng dõi thánh, là dòng dõi của Nước thầy tế lễ, mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se và với dân Y-sơ-ra-ên.

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:2-6: Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: **Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các người trên cánh chim đại bàng (eagles' wings) làm sao, và dẫn các người đến cùng Ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.**

Hầu như tất cả mọi người tin Chúa đều sẽ thuộc Lời Chúa chép trong sách Giăng, đoạn 3 câu 16, rằng: “**Vì**

Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.”

Nhưng nhiều người tin Chúa đã quên chân giá trị của sự **ban cho** này của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì người ta chỉ nghĩ đến ý nghĩa của giá cứu chuộc sự sống, đó là Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, đã đến thế gian này để chết thay cho họ và sống lại, cho họ được cứu chuộc khỏi sự chết, mà được sự sống đời đời, nhưng họ lại không nhận biết Danh Đức Chúa Jêsus Christ còn được xưng là Lời Đức Chúa Trời và yêu cầu của sự ban cho đó là người tin Chúa phải tiếp nhận trọn vẹn Lời Đức Chúa Trời, đã chép trong Kinh-Thánh, là sự mà Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống đó chính là Nước Đức Chúa Trời, là **Nền tảng (sự thiết lập, sự thành lập, nền móng) của quyền phép; sự cai trị, chủ quyền tối cao, hoàng gia của vua;**

Trước khi loài người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định tạo nên một dòng dõi thánh, là dòng dõi sẽ hầu việc Ngài trong Nước thầy tế lễ của Ngài, mà mỗi một công dân của Nước thầy tế lễ đó phải là một thầy tế lễ, mà ý nghĩa của chức **thầy tế lễ** đó là **“Giáo sư Luật”**. Để có được một dòng dõi thánh đó, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, nghĩa là theo tiêu chuẩn của **“sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật”** và loài người đó phải được tôi luyện, thử thách, tuyển chọn thông qua cuộc sống của loài người, nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên một môi trường sống cho loài người, đó là trái đất, được tạo nên và được đặt trong khoảng không ở bên ngoài và bên dưới thiên đàng của Đức Chúa Trời, mà trong khoảng không đó, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên mặt trời, mặt trăng cùng các vì sao, để soi sáng đất, tức là các hành tinh được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên để phục vụ cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Ngài.

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Bản King James version chép hai câu 26 và 27 trên như sau: ²⁶And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}; and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}. ²⁷So God^{H430} created^{H1254} man^{H120} in his own image^{H6754}, in the image^{H6754} of God^{H430} created^{H1254} he him; male^{H2145} and female^{H5347} created^{H1254} he them.

Có nghĩa là: **Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người trong ảnh tượng của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền cai trị trên tất cả các loài cá của biển cùng trên tất cả các loài vật có cánh hay bay trong khoảng không, và trên tất cả các loài thú vật và trên khắp cả trái đất, cùng trên tất cả các loài vật bò sát hay bò trên mặt đất. Vậy Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người trong ảnh tượng của Ngài, Đức Chúa Trời đã tạo nên người nam (giống đực) và người nữ (giống cái) trong ảnh tượng của Ngài.**

Chữ **quản trị - have dominion**^{H7287} chép trong câu 26 trên, đó là chữ **רָדָה** - **râdâh**, số 7287 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **quyền thống trị, quyền chi phối, quyền chiếm hữu, được uy quyền, được uy thế, để giẫm đạp lên, để chinh phục, để bắt phải phục, để bẻ nát, để đập vụn,**

Làm thế nào để loài người có thể chinh phục, cai trị, quản trị muôn vật trên trái đất này?

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cai trị muôn vật do Ngài tạo nên trong thiên đàng cùng muôn vật bên ngoài và bên dưới thiên đàng của Ngài trong quyền phép của sự công bình và sự thánh sạch của Ngài, mà sự công bình và sự thánh sạch của Đức Chúa Trời chính là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Nước Đức Chúa Trời, được tỏ ra qua Lời của Đức Chúa Trời.

Giăng 1:1-5: Ban đầu có Lời (của Đức Chúa Trời), Lời (của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời,

và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời). Trong Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.

Bản King James version chép: **In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. The same was in the beginning with God. All things were made by him; and without him was not any thing made that was made. In him was life; and the life was the light of men. And the light shineth in darkness; and the darkness comprehended it not.** (John 1:1-5)

Để loài người có thể quản trị được công việc do tay (Lời) của Đức Giê-Hô-Va tạo nên, thì loài người phải trở nên giống hệt như Đức Chúa Trời (*trong sự công bình và sự thánh sạch của Lê thật*), nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời (*Lê-a - Con lớn của La-ban là bóng*) ra từ miệng của Ngài, để tạo nên loài người.

Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban phước cho loài người, thì ma quỷ cũng nghe được mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va và nó biết rằng, nếu loài người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác (mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn), thì loài người sẽ chết, nghĩa là loài người sẽ mất quyền quản trị công việc do tay Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này! Bởi bốn tánh độc ác và quỷ quyệt có trong mình mà ma quỷ đã lập mưu lừa dối Ê-va, là người được tạo nên từ thịt và xương của A-đam, nghĩa là thuộc về đất, để khiến loài người sa ngã vào tội lỗi và sự chết.

Vì quyền phép của Đức Chúa Trời được tạo nên qua Lời phán của Ngài thể nào, thì lời của loài người nói ra cũng sẽ cai trị muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó cho loài người quản trị thể ấy, nên ma quỷ tìm mọi cách để khiến cho loài người phạm tội qua môi miệng của mình và đó là lý do tại sao ma quỷ đã cám dỗ Ê-va ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác tại nơi vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời.

Khi Ê-va và A-đam đã ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác (mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn), thì bấy giờ, dù môi miệng của loài người vẫn còn nói được, nhưng các lời nói ra từ miệng của loài người đã không còn sự sáng, nghĩa là không còn thuộc về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời nữa và như vậy, loài người đã bị mất quyền phép, nghĩa là loài người không còn được ở trong Nước Đức Chúa Trời nữa.

Tâm linh loài người vẫn còn đó, nhưng Nước Đức Chúa Trời đã không còn ở trong loài người, đồng nghĩa với việc sự sống đời đời không còn ở trong loài người và loài người sẽ hư mất đời đời, nếu như loài người không có giá cứu chuộc cho sự sống mình.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tìm được giá cứu chuộc cho loài người, nghĩa là cho tâm linh loài người, là dòng dõi ra từ A-đam thứ nhất và giá cứu chuộc đó chính Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, được ban cho dân Y-sơ-ra-ên (là bóng về tuyển dân của Đức Chúa Trời) qua Môi-se, là người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn để làm kẻ truyền giải cho dân Y-sơ-ra-ên biết Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, (tại núi Si-nai, năm 1444 B.C.) Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rõ rằng: **“Các ngươi hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.”** (Lê-vi ký 18:4-5)

Bản King James version chép: ⁴**Ye shall do**^{H6213} **my judgments**^{H4941}, **and keep**^{H8104} **mine ordinances**^{H2708}, **to walk**^{H3212} **therein: I am the LORD**^{H3068} **your God**^{H430}. ⁵**Ye shall therefore keep**^{H8104} **my statutes**^{H2708}, **and my judgments**^{H4941}: **which**^{H834} **if a man**^{H120} **do**^{H6213}, **he shall live**^{H2425} **in them: I am the LORD**^{H3068}.

Chữ **được sống - shall live**^{H2425} chép trong câu 5 trên, đó là chữ **חַי** - *châyay*, số 2425 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *được sự sống, sự sống thành công, sự sống mạnh mẽ, sự sống lại, sự sống được phục hồi, sự sống đời đời*;

Các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được phán xuống từ trên trời, cho hết thảy dân Y-sơ-ra-ên được nghe, đó là phán cho tâm linh của người ta, dù xác thịt người ta có nghe được, ấy là để cho tâm linh của những người được nghe tiếng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhận biết được sự sống của tâm linh người ta đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đoái đến và các mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-Va đã phán đó là giá cứu chuộc sự sống cho tâm linh của người nào, hay có thể nói là: nếu ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người nào còn đủ sáng mà nhận biết trách nhiệm của mình phải trỗi dậy mà làm theo các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ giúp cho tâm linh người ấy hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa

Trời, để có sức mà làm theo, để nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà tâm linh người ấy được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, nếu người ấy trung thành với Đức Chúa Trời và tuân theo các mạng lệnh cùng làm theo các điều răn của Ngài.

Loài người không thể sử dụng sức lực của xác thịt mình để quản trị được công việc do tay Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên ở trên đất này, vì muôn vật do tay Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên đều phải vâng phục Lời Đức Chúa Trời, nhưng vì tội lỗi của A-đam (loài người) mà muôn vật bị bắt phục sự hư không, như Lời Chúa đã chép: **“Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cố Đấng bắt phục. Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy.”** (Rô-ma 8:20-23)

Để có thể quản trị được công việc do tay Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, thì tâm linh loài người phải được phục hồi quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời, mà muốn được hưởng quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời thì tâm linh loài người phải được chuộc lại cho Đức Chúa Trời, hầu cho được làm con của Đức Chúa Trời.

Để cứu chuộc loài người, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài (Lời Đức Chúa Trời) đến thế gian và trở nên loài người xác thịt, để làm **“kẻ truyền giải”** cho loài người nhận biết chân giá trị bất biến đổi của Luật pháp, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se). Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se) đó là biểu tượng của bản tánh Đức Chúa Trời và cũng là bản tánh mà con cái của Đức Chúa Trời phải có trong mình.

Giăng 1:14-18: **Lời (của Đức Chúa Trời) đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. Giăng (báp-tít) làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đấng đến sau ta trội hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. Và, bởi sự đầy dẫy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jê-sus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.**

Chữ **giải bày - declared**^{G1834} chép trong câu 18 trên, đó là chữ ἔξηγομαι - *exegeomai*, số 1834 ra từ chữ ἔξ - *ex*, số 1537 và chữ ἡγεομαι - *hegeomai*, số 2233 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự cân nhắc, sự suy xét kỹ, sự kể lại, sự nhắc lại, sự nói lại, sự bày tỏ ra, sự bộc lộ ra, sự trải ra, sự mở ra, sự công bố ra, sự trình ra, sự hoàn thành, sự làm cho xong công việc, để lãnh đạo, để dắt dẫn, để hướng dẫn, để ra lệnh, để điều khiển, để làm chủ, để cai trị, để thống trị trên tất cả;*

Sự giải bày Đức Chúa Cha ra cho loài người tức là sự trình bày ra, sự giải nghĩa hết thảy mọi Lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với cho loài người (mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng về tâm linh của loài người), vì thông qua Lời của Đức Chúa Trời mà loài người nhận biết Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus đã phán:

Giăng 14:6-11: **Vậy Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha. Ví bằng các người biết Ta, thì cũng biết Cha Ta; và từ bây giờ các người biết và đã thấy Ngài. Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, Ta ở cùng các người đã lâu thay, mà người chưa biết Ta! Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta.**

Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời (Khải huyền 19:13), vì thế cho nên khi chúng ta nhìn vào Lời của Đức Chúa Trời, thì Thần của Đức Chúa Trời cũng nhìn xem lòng của chúng ta đối nại với Ngài thế nào, vì Ngài không nhìn về ngoài, nhưng Ngài nhìn cân nhắc lòng của chúng ta, là tạo vật được tạo nên bởi hơi thở của Ngài. Nếu người nào nghe tiếng Chúa mà tuân theo các mạng lệnh cùng vâng giữ các điều răn của Ngài, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ghi tạc Luật pháp của Ngài vào trong lòng (nơi tâm linh, và trong trí (nơi tâm trí xác thịt) của người ấy và Ngài sẽ khiến tâm linh người ấy được hiểu (sở hữu được) Lời của Ngài, bấy giờ tâm linh người ấy sẽ được thấy và sẽ được vào trong Nước Đức Chúa Trời và

người ấy sẽ được đồng với Đức Chúa Jêsus Christ mà cai trị muôn vật trong Nước Đức Chúa Trời.

Phần nhiều người tin Chúa vẫn dùng trí tưởng của xác thịt mình mà cho rằng, quyền phép mà Đức Chúa Trời dùng để cai trị muôn vật đó là quyền năng siêu nhiên có thể huỷ diệt, có thể làm cho sống, có thể làm cho chết, làm ra mưa to, tạo ra gió lớn, khiến cho động đất.... mà quên rằng, hết thảy những sự mà người ta có thể thấy được đó, đều đến từ Lời Đức Chúa Trời, tức là từ *Nước Đức Chúa Trời, là Nền tảng (sự thiết lập, sự thành lập, nền móng) của quyền phép; sự cai trị, chủ quyền tối cao, hoàng gia của vua;*

Thi-Thiên 33:8-9: *Khấp thiên hạ khá kính sợ Đức Giê-hô-va; Các dân thế gian hãy kinh khủng Ngài. Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì vật bèn đứng vững bền.*

Hê-bơ-rơ 11:3: *Bởi đức tin, chúng ta biết rằng thế gian đã làm nên bởi lời của Đức Chúa Trời, đến nỗi những vật bày ra đó đều chẳng phải từ vật thấy được mà đến.*

Cô-lô-se 1:12-20: *Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chúng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.*

Qua Lời Đức Chúa Trời và nhờ sự tỏ ra và sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật mà chúng ta biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tỏ chính Ngài cho những người nào tin cậy, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên loài người và bởi đó mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng: **“Các ngươi hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.”** (Lê-vi ký 18:4-5). Nghĩa là nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà tâm linh người ta được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, điều đó có nghĩa là khi Lời của Đức Chúa Trời đã vào trong tâm linh người nào tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời (đã ở trong người đó) sẽ ban sự sống lại và sự sống đời đời cho người đó.

Nếu người tin Chúa mà không có Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng, thì người ấy không thể có được sự sống lại và sự sống đời đời, vì chính Đức Chúa Jêsus Christ đã làm mẫu mực cho loài người chúng ta biết làm thế nào để tâm linh chúng ta được sự sống lại và được sự sống đời đời:

Giăng 3:35-36: *Cha yêu Con, và đã giao hết mọi vật trong tay Con. Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó.*

Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời, mà các chữ **Ta** được chép trong các câu trên là nói về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời và là Lời Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Đức Chúa Jêsus Christ, là ban Lời của Ngài cho hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Đức Giê-Hô-Va - Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu, là tin Lời Đức Chúa Trời hằng còn với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Người nào tin Đức Chúa Jêsus Christ là tin đến Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và những người đó sẽ nhận được Giao-ước của Đức Chúa Trời, cùng Giao-ước mới của Đức Chúa Jêsus Christ.

Trách nhiệm của mọi người tin Chúa không phải chỉ để được cứu rỗi linh hồn mình cho được sự sống đời đời, mà là phải làm trọn phần trách nhiệm của mình, là điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với loài người, trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban phước cho loài người tại vườn Ê-đen.

Sáng thế ký 1:26-28: *Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức*

Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: **Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.**

Bản King James version chép câu 28 trên như sau: ²⁸ **And God^{H430} blessed^{H1288} them, and God^{H430} said^{H559} unto them, Be fruitful^{H6509}, and multiply^{H7235}, and replenish^{H4390} the earth^{H776}, and subdue^{H3533} it: and have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over every^{H3605} living^{H2416} thing that moveth^{H7430} upon the earth^{H776}.**

Chữ **sanh sản - Be fruitful^{H6509}** chép trong câu 28 trên, đó là chữ פָּרָה - **pârah**, số 6509 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sanh nhiều trái, ra nhiều quả, sinh sản nhiều, tăng trưởng, phát triển ra nhiều, gia tăng số lượng, khiến cho được ra nhiều trái;*

Chúng ta hãy xem ý muốn của Đức Chúa Trời, theo tiêu chuẩn mà Ngài đã định cho loài người.

Giăng 15:1-11: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương của Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương của Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Chúng ta vừa trở lại với trách nhiệm của mọi người tin Chúa trước tiêu chuẩn mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người, hầu cho loài người sẽ nhờ sự đạt theo tiêu chuẩn đó mà nhận được Giao-ước của Đức Chúa Trời. Nhưng trong thời kỳ sau rốt này, nhiều người tin Chúa đã tự cho rằng, một khi người ta đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì mặc nhiên người ta đã nhận được Giao-ước của Đức Chúa Jêsus Christ! Lý do khiến người ta ngộ nhận như vậy, là vì có những kẻ đứng giảng mà không phải bởi Đức Thánh-Linh chỉ định vào chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, tức là những người đã không bởi cửa (Đức Chúa Jêsus Christ là cửa của thiên) mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Trời, đã giảng theo ý riêng mình, khiến cho những người nghe theo các lời mà họ đã giảng đó, mà hiểu sai ý nghĩa của Lời Chúa, khiến cho người ta đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ. (Giê-rê-mi 50:6)

Nhiều người đã hiểu sai ý nghĩa của Lời Chúa, vì bản dịch Kinh-Thánh tiếng Việt đã dịch không đúng, không đủ từ ngữ của câu, sử dụng từ không đúng nghĩa, khiến người đọc hiểu sai giá trị của Lời Chúa.

Giăng 1:11-13: Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.

Bản King James version chép: ¹¹ **He came^{G2064} unto his own, and his own received^{G3880} him not. ¹² But as many^{G3745} as received^{G2983} him, to them gave^{G1325} he power^{G1849} to become^{G1096} the sons^{G5043} of God^{G2316}, even to them that believe^{G4100} on^{G1519} his name^{G3686}: ¹³ Which^{G3739} were born^{G1080}, not of blood^{G129}, nor^{G3761} of the will^{G2307} of the flesh^{G4561}, nor^{G3761} of the will^{G2307} of man^{G435}, but of God^{G2316}.**

Chữ **chẳng hề nhận - received^{G3880}** chép trong 11 trên, đó là chữ παραλαβάνω - **paralambano**, số 3880 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *không đến gần, không làm bạn với, không học theo, không kết hợp với, không nắm giữ lấy.*

Còn chữ **nhận - received^{G2983}** chép trong câu 12 trên, đó là chữ λαμβάνω - **lambano**, số 2983 của tiếng

Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *tiếp nhận lấy, nắm chặt lấy, giữ chặt lấy, túm chặt lấy, chiếm lấy, sở hữu lấy, giành lấy, thu được, chấp nhận, công nhận, mang theo bên mình.*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **quyền phép - power**^{G1849} chép trong câu 12 trên, đó là chữ ἔξουσία - **exousia**, số 1849 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *đặc quyền, đặc ân, khả năng tiếp thu, sức lực, quyền hợp pháp, quyền tự do sử dụng, quyền làm chủ mình;*

Nguyên văn các câu trên phải được hiểu là: *Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ - Lời Đức Chúa Trời) đã đến nơi thuộc về Ngài, nhưng những kẻ vốn thuộc về Ngài lại không tiếp nhận (không đến gần, không làm bạn với, không học theo, không kết hợp với) Ngài, nhưng những người nào đã tiếp nhận (nắm chặt lấy, giữ chặt lấy, túm chặt lấy, chiếm lấy, sở hữu lấy, giành lấy, thu được, chấp nhận, công nhận, mang theo bên mình) Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ - Lời Đức Chúa Trời), thì Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ - Lời Đức Chúa Trời) sẽ ban cho người đó đặc quyền, đặc ân, khả năng tiếp thu, sức lực, quyền hợp pháp, quyền tự do sử dụng, quyền làm chủ mình, để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là người đã tin đến Danh (uy quyền, bốn tánh, sự vinh hiển, sự tôn trọng) Ngài, tức là những người được sanh ra không phải bởi huyết, cũng không phải bởi ý muốn của xác thịt, nhưng sanh bởi ý muốn của Đức Chúa Trời.*

Việc tin cậy, vâng giữ và hành động theo Lời của Đức Chúa Trời phải được làm trước hết, rồi Đức Chúa Jêsus Christ mới bảo lãnh cho người tin Chúa nào đạt theo tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho, được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh-Linh (mà những sự mà La-ban đã ban cho Gia-cốp đó là bóng).

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với việc Gia-cốp yêu cầu La-ban giao những người vợ và các con của mình. Chúng ta biết rằng, Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh không chép về lịch sử của dân Y-sơ-ra-ên, nhưng là con đường của sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người phải nhận được, cho sự sống lại và sự sống đời đời của tâm linh mình.

Trong các bài trước, nhờ sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, mà chúng ta được biết rằng, sách Sáng thế ký là cuốn sách đặc biệt nhất trong hết thảy các sách do loài người viết ra, vì mọi sự được chép trong sách Sáng thế ký đó, đều vượt quá sự hiểu biết của loài người xác thịt, cùng vượt quá sức trí tưởng của Môi-se, dù người đã được ở trên núi Si-nai, trong sự vinh hiển của Đức Giê-Hô-Va, trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, dù người không ăn bánh, cũng không uống nước, không phải chỉ một lần, mà tới hai lần, ấy là nhờ sự vinh hiển của Đức Giê-Hô-Va chiếu sáng ngọn đèn của Ngài nơi Môi-se, mà Môi-se mới có được năng lực để chép xuống những sự lạ lùng mà Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho người thấy, là những sự mà loài người không thể nào thấy được và không thể nào hiểu được, nếu không được Đức Thánh-Linh mở trí và tỏ cho biết. Vì nếu Môi-se phải ở trên núi Si-nai, trong sự vinh hiển của Đức Giê-Hô-Va tới hai lần của bốn mươi ngày đêm, để nhờ đó mà tâm linh của người mới làm chủ thân thể mình mà chép xuống những sự lạ lùng đó, thì những người sẽ được Đức Thánh-Linh dùng để làm kẻ truyền giải những sự lạ lùng đó, cũng phải nhờ đến quyền phép của Đức Thánh-Linh và nhờ những sự tỏ ra của Ngài, để hiểu được và diễn giải được những sự lạ lùng đó ra cho tuyến dân của Đức Chúa Trời được biết, theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết trước mọi sự sẽ xảy đến với những người sẽ được Ngài chọn vào một dòng dõi thánh của Ngài, nên Ngài đã cho phép mọi sự (đã chép đó) được xảy ra, để dạy dỗ những người sẽ được Ngài chọn lựa vào Nước thầy tế lễ của Con rất yêu dấu Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ - Thầy tế lễ thượng phẩm đời đời của Ngài, là Nước Đức Chúa Trời.

Như bài trước chúng ta đã suy gẫm về lý do Gia-cốp nói với La-ban rằng: **Xin cậu cho tôi thôi, đừng trở về quê hương tôi;** theo ý nghĩa của Lẽ thật trong gốc của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Hãy sai tôi đi, hãy gửi tôi đi, hoặc hãy để tôi được tự do đi đến nơi của tôi, đi đến nhà của chính tôi và được tới quê hương của tôi.**

Gia-cốp là người hình bóng về hết thảy những người yêu mến Đức Chúa Trời và khao khát được làm con kế tự Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ, khi đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được tái sanh, qua các ân tứ của Đức Thánh-Linh mà những người tin Chúa đó bắt đầu nói tiếng mới, bắt đầu tập tành sự cầu nguyện, sự nói tiên tri, sự làm phép lạ, sự công bố Lời Đức Chúa Trời và thực hành việc đuổi ma quỷ ra khỏi những người bị chúng ám, chữa lành kẻ bệnh...thì họ đã nghĩ rằng như vậy là mình có thể quản trị được thân thể xác thịt mình, mà chữ

nhà của tôi - mine own place^{H4725} đó là bóng và người ta muốn được tự do hành động, cho đến khi được Đức Chúa Jêsus Christ đón về thiên đàng!

Trong bài học ngày hôm nay, chúng ta suy gẫm tiếp câu 26, nghĩa là tiếp theo lời của Gia-cốp với La-ban về lý do người xin La-ban cho mình được nhận lãnh những người vợ cùng những người con của mình, để trở về nhà cha mình và đi tới quê hương mình.

Sau khi Gia-cốp đã giữ đúng giao ước mà người đã chấp nhận điều kiện phải hầu việc La-ban, là mười bốn năm (bảy năm cho được sở hữu Lê-a, con gái lớn của La-ban và bảy năm tiếp theo, để được sở hữu Ra-chên, con gái út của La-ban), và cũng là lúc Ra-chên sanh con trai, đặt tên là Giô-sép, thì Gia-cốp nói với La-ban rằng: **“Xin cậu cho tôi thôi, đừng trở về quê hương tôi; xin giao vợ và con lại cho tôi, mà tôi đã được vì cố giúp cậu, để tôi đi; bởi cậu cũng biết rằng tôi đã giúp công việc cho cậu thế nào.”**

Như chúng ta đã được biết, Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh luôn mang ý nghĩa bóng và hình, và mọi sự được chép trong lời văn tự đó đều là bóng cho những sự sẽ được tỏ ra trong kỳ đã định của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, mà những sự đã được chép trong văn tự đó đều là bóng về những sự thuộc về thần linh và sự sống, được gọi là *thuộc linh* (thuộc về lẽ thật).

Qua các bài chúng ta đã học trong phần 3: **Ân điển là sự giàu có vô hạn của Đức Chúa Trời được ban cho loài người**, trong chủ đề: **Quyền phép của ân điển Đức Chúa Trời thay đổi vận mệnh của con người**, chúng ta đã biết Gia-cốp là bóng về những người yêu mến Lời của Đức Chúa Trời, cùng sự thi hành đức tin của mình mà đến với Đức Thánh-Linh, để nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà người tin Chúa nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, mà Lê-a là bóng về Lẽ thật, được gọi là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Còn Xinh-ba và Bi-la, hai con đòi của La-ban đó bóng về các ân tứ thuộc linh mà Đức Thánh-Linh sẽ trang bị cho những người tin Chúa, để nhờ các ân tứ đó mà tâm linh của người tin Chúa đã được tái sanh biết sử dụng các ơn ban cho của Đức Thánh-Linh mà sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời. Còn Ra-chên là bóng về Luật pháp văn tự được chép trong Kinh-Thánh.

Khi Gia-cốp đã thực hành việc làm theo yêu cầu của La-ban về thời gian người phải hầu việc người, để hợp pháp sở hữu hai con gái của La-ban, cùng với hai con đòi mà La-ban đã cắt cử theo hầu hai con gái của mình, là Lê-a và Ra-chên. Khi mãn hạn về thời gian và cũng là lúc mà Ra-chên đã sanh một con trai, là Giô-sép cho mình, thì Gia-cốp xin với La-ban cho mình được nhận lãnh những người vợ cùng các con của mình, do những người vợ mà La-ban đã ban cho đó, để người được trở về quê hương và nơi ở của chính mình. Tất cả những sự này đều là bóng về những sự mà hết thảy những người tin Đức Chúa Jêsus Christ và được hầu việc Ngài, cũng đã nghĩ như Gia-cốp vậy, vì người ta đã cho rằng, khi đã được đến với Đức Thánh-Linh và được nhận biết Ngài, cùng nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, thì tâm linh của người ta đã hội đủ tiêu chuẩn và xứng đáng để được đón về thiên đàng (trong ngày Đức Chúa Jêsus Christ trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài về thiên đàng)!

Do thiếu hụt sự giảng dạy đúng và đầy đủ về Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời, mà nhiều người tin Chúa đã không nhận biết được trách nhiệm của mình, là phải sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời, chứ không phải chỉ cần tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ theo thủ tục để được hưởng sự cứu chuộc linh hồn mình.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật và Ngài đã gọi những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, đã giao phó cho Ngài, để những người đó được làm môn đồ Ngài và những người đó sẽ phải làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ cho muôn dân, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với họ:

Giăng 15:15-27: Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng Ta đã gọi các người là bạn hữu Ta, vì Ta từng tỏ cho các người biết mọi điều Ta đã nghe nơi Cha Ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn Ta, bèn là Ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân danh Ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người. Ta truyền cho các người những điều răn đó, đừng các người yêu mến lẫn nhau vậy. Ví bằng người đời ghét các người, thì hãy biết rằng họ đã ghét Ta trước các người. Nếu các người thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các người không thuộc về thế gian và Ta đã lựa chọn các người giữa thế gian, bởi cố đó người đời ghét các người. Hãy nhớ lời Ta đã nói cùng các người: Đầy tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bớ Ta, ắt cũng bắt bớ các người; bằng họ đã giữ lời Ta, ắt cũng giữ lời các người. Nhưng vì Danh Ta họ sẽ lấy mọi điều đó đả các người, bởi họ không

biết Đấng đã sai Ta đến. Nếu Ta không đến và không phán dạy họ, thì họ chẳng có tội lỗi gì; song bây giờ họ không có thể chữa chối được tội lỗi mình. Kẻ nào ghét Ta cũng ghét Cha Ta nữa. Ví thử Ta không làm giữa họ những việc mà chưa có người khác làm, thì họ vô tội, nhưng bây giờ họ đã thấy các việc ấy, và lại ghét Ta cùng Cha Ta. Dường ấy, để cho ứng nghiệm lời đã chép trong luật pháp họ rằng: Họ ghét Ta vô cớ. Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng Ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lễ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về Ta. Còn các người cũng sẽ làm chứng về Ta, vì các người đã ở cùng Ta từ lúc ban đầu vậy.

Trách nhiệm của hết thảy mọi người tin Chúa là phải làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, là làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, khiến sống lại hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Ngài, là điều mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy từ những bài giảng đầu tiên của Ngài ở trong xứ Giu-đê.

Ma-thi-ơ 5:13-20: Các người là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân. Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất phục: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời. Các người đừng tưởng Ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng. Vì Ta phán cho các người rằng, nếu sự công bình của các người chẳng trởi hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào nước thiên đàng.

Hết thảy mọi người tin Đức Chúa Jêsus Christ, trải các thời đại, đều phải nhờ quyền phép của Lễ thật và của Đức Thánh-Linh, mà tái sinh tâm linh mình, để thấy được Nước Đức Chúa Trời và được vào Nước Đức Chúa Trời và mọi người tin Chúa phải trở nên môn đồ của Đấng Christ, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các người. Và này, Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bản Kinh-Thánh tiếng Anh (English) - The Amplified Bible chép các câu trên như sau: **Jesus approached and breaking the silence, and said to them. All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of that Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (perpetually, uniformly, and on every occasion) to the close and consummation of the age.**

Có nghĩa là: *Đức Chúa Jêsus đến gần, phá vỡ sự im lặng, và phán với họ rằng: Tất cả mọi quyền thế (tất cả mọi quyền thống trị) ở trên trời và trên đất đã giao cho Ta. Hãy đi khiến hết thảy các dân tộc trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh, dạy họ tuân theo hết thảy mọi điều mà Ta đã phán dạy các người, và này, Ta ở cùng các người luôn (liên tục không dừng, không thay đổi và trong mọi duyên cớ) cho tới khi kết thúc và khi mọi sự được hoàn thành của thời đại này.*

Đức Chúa Jêsus Christ cũng đã phán với các môn đồ của Ngài, phải chờ cho đến khi được nhận lãnh quyền phép của Đức Thánh-Linh, theo như Giao-ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán, rồi họ mới được đi rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân.

Lu-ca 24:46-49: Ngài phán: Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân Danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền

phép từ trên cao.

Chúng ta hãy trở lại với Gia-cốp, khi người xin La-ban giao những người vợ cùng các con của mình, để người được tự do trở về nơi ở của mình và tới nơi quê hương mình.

Sáng-thế ký 30:25-26: Khi Ra-chên đã sanh Giô-sép thì Gia-cốp thưa cùng La-ban rằng: Xin cậu cho tôi thôi, đừng trở về quê hương tôi; xin giao vợ và con lại cho tôi, mà tôi đã được vì cố giúp cậu, để tôi đi; bởi cậu cũng biết rằng tôi đã giúp công việc cho cậu thế nào.

Bản King James version chép: ²⁵And it came^{H1961} to pass, when^{H834} Rachel^{H7354} had born^{H3205} Joseph^{H3130}, that Jacob^{H3290} said^{H559} unto Laban^{H3837}, Send^{H7971} me away, that I may go^{H3212} unto mine own place^{H4725}, and to my country^{H776}. ²⁶Give^{H5414} me my wives^{H802} and my children^{H3206}, for whom^{H834} I have served^{H5647} thee, and let me go^{H3212}: for thou knowest^{H3045} my service^{H5656} which^{H834} I have done^{H5647} thee.

Chữ xin giao - give^{H5414} chép trong câu 26 trên, đó là chữ נָתַן - nathan, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ban cho; sự sắp đặt cho, sự đặt vào, sự để vào, sự tặng cho, sự dành cho, sự cấp cho, sự ban ơn cho, sự cho phép, sự cung cấp cho, sự giao phó cho, sự bố trí cho;*

Chữ vợ - wives^{H802} chép trong câu 26 trên, đó là chữ אִשָּׁה - 'ishshah, số 802 ra từ chữ אָנַשׁ - 'anash, số 605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *phụ nữ, đàn bà, vợ, giống cái, người hầu, người đầy tớ, loài người; trở nên yếu, trở nên nhu nhược, trở nên mềm yếu, dễ bị cám dỗ,*

Chữ con - children^{H3206} chép trong câu 26 trên, đó là chữ יָלַד - yeled, số 3206 ra từ chữ יָלַד - yalad, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con cái, con trai, dòng dõi, hạt giống, để gánh vác, để sanh sản, để gây ra, để tạo ra, để kết quả, để bộc lộ ra, để tỏ ra, để làm những công việc khó khăn, để nuôi nấng, để dạy dỗ, để giúp cho được sanh sản ra,*

Chữ giúp - serve^{H5647} chép trong câu 26 trên, đó là chữ עָבַד - abad, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự hầu việc, sự thờ phượng, sự làm đầy tớ, sự phục vụ, sự cố gắng, sự vâng phục, sự tha lỗi, sự trung thành, sự lắng nghe.*

Chữ đi - go^{H3212} chép trong câu 26 trên, đó là chữ יָלַךְ - yalak, số 3212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự đi, sự bước đi, sự đi đến, sự tiếp tục, di chuyển, đem theo, bắt đầu làm công việc gì, khởi hành, ra đi, rời khỏi.*

Chữ biết - knowest^{H3045} chép trong câu 26 trên, đó là chữ יָדַע - yada', số 3045 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự nhận biết, sự trông thấy, sự nghe thấy, sự thấy rõ, sự nhận ra, sự thừa nhận;*

Chữ giúp công việc - service^{H5656} chép trong câu 26 trên, đó là chữ עֲבֹדָה - abodah, số 5656 ra từ chữ עָבַד - abad, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự lao động, sự làm việc, sự phục vụ, sự hầu việc, sự thờ phượng, sự làm đầy tớ, sự phục vụ, sự cố gắng, sự vâng phục, sự tha lỗi, sự trung thành, sự lắng nghe.*

Trở lại với lúc La-ban nói với Gia-cốp về điều Gia-cốp muốn nhận được (Ra-chên) phần thưởng từ La-ban.

Sáng thế ký 29:19: La-ban trả lời rằng: Thà cậu gả nó cho cháu hơn là gả cho một người khác; hãy ở với cậu.

Chữ gả - give^{H5414} chép trong câu 19 trên, đó là chữ נָתַן - nathan, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ban cho, sự đặt để vào, sự sắp đặt vào, sự dành cho, sự tặng cho, sự cho phép, sự quy cho, sự thanh toán món nợ, sự giao phó cho, sự uỷ thác cho, sự phân phát cho, sự bồi thường, sự báo đáp;*

Theo ý nghĩa của Lẽ thật thì những người thuộc về La-ban gả cho Gia-cốp đó là bóng về những sự thuộc về Đức Thánh-Linh, được ban cho những người tin Chúa, đã vâng theo Lời Đức Chúa Tr ời mà đến với Đức Thánh-Linh, để được tái sanh tâm linh mình, mà Lê-a là bóng về Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, còn Xinh-ba và Bi-la là những khả năng thuộc linh, còn được gọi là các ân tứ của Đức Thánh-Linh, được ban cho tâm linh của những người tin Chúa mới được tái sanh, giúp cho tâm linh của người tin Chúa được sự hiểu biết về chân giá trị của Lẽ thật, cũng như sự nhận biết quyền phép của Luật pháp văn tự trong Kinh-Thánh.

Hai con gái của La-ban là bóng về Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà Lê-a - **con gái lớn** của La-ban là bóng về Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Luật pháp có trước nhất khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài phán ra để tạo nên thiên đàng cùng muôn vật trong thiên đàng và chính quyền phép của Luật

pháp của Thánh-Linh sự sống đó (còn được gọi là Lẽ thật), khiến cho muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên đó được vững vàng, theo ý nghĩa của chữ **con lớn - the elder**^{H1419} chép trong Sáng thế ký 29 câu 16, đó là chữ גַּדוֹל - **gadowl**, số 1419 ra từ chữ גַּדַל - **gadal**, số 1431 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *rất lớn, vĩ đại, rộng rãi, đầy đủ chi tiết, tầm cỡ lớn cả về số lượng và tầm quan trọng, sự phát triển, sự cao quý, quyền thế, quyền lực, sự xuất sắc, sự lỗi lạc, sự đặc biệt; khiến cho được trở nên rất quan trọng, khiến cho được thăng chức, khiến cho được đề bạt, khiến cho được trở nên rất mạnh, khiến cho được quyền thế lớn; khiến cho được ngợi khen, khiến cho làm được những việc lớn; khiến cho được nuôi dưỡng, khiến cho được phát triển, khiến sanh ra bông trái;*

Còn Ra-chên, em của Lê-a, là **con nhỏ - the younger**^{H6996}, là bóng về Luật pháp văn tự dành cho tâm linh loài người ở trên đất này, dùng để quản trị thân hình được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng bụi trên mặt đất này để tạo nên, làm đồ dùng cho A-đam cai trị, mà ý nghĩa của chữ **con nhỏ - the younger**^{H6996} chép trong Sáng thế ký 29 câu 16, đó là chữ קָטָן - **qatan**, số 6996 ra từ chữ קָוַט - **quwt**, số 6962 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *trẻ, non, nhỏ bé; không quan trọng, không đáng kể; nhỏ hơn, bé hơn, kém giá trị hơn; gây đau buồn, làm đau lòng; tự ghét bản thân mình;*

Theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì hai vợ chồng là trở nên một thịt, nên khi Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và Luật pháp văn tự cùng các ân tứ thuộc linh được ban cho Gia-cốp, những sự đó sẽ được hiệp làm một trong Gia-cốp và được coi là vợ. Theo Lẽ thật thì đó là phần thưởng (công giá) của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban cho tâm linh của những người tin Chúa được tái sanh bằng quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh. Nhờ những sự ban cho đó mà tâm linh của người tin Chúa được gây dựng, cho được trở nên vững vàng, theo ý nghĩa của chữ **con lớn - the elder**^{H1419}, trong tiếng Hê-bơ-rơ mà chúng ta vừa học ở phần trước.

Vì Luật pháp văn tự (Ra-chên là bóng) chỉ được dùng cho sự cai trị thân thể xác thịt bằng bụi đất của loài người trên đất này mà thôi, nên khi so sánh với Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, thì Luật pháp này không có giá trị như Luật pháp của Thánh-Linh sự sống (mà Lê-a là bóng), nhưng Luật pháp văn tự có tác dụng chỉ cho tâm linh loài người nhận biết tội lỗi của mình, khi nó không quản trị xác thịt mình sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, và khi người ta soi mình vào Luật pháp văn tự chép trong Kinh-Thánh, thì người ta sẽ nhận biết tình trạng thật của sự sống mình, nếu thân thể đó còn vấn vương tội lỗi, thì tâm linh người ấy sẽ *đau buồn, làm đau lòng; tự ghét bản thân mình.*

Xinh-ba - Zilpah^{H2153} là chữ זִלְפָּה - **Zilpah**, số 2153 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *làm cho dòng nước chảy nhỏ giọt, làm cho tin tức dần dần lộ ra như mùi nhựa thơm tỏa ra;*

Khả năng thuộc linh (Xinh-ba) này sẽ từng bước một giúp cho tâm linh người tin Chúa nhận biết được quyền phép của Lẽ thật, còn được Lời Chúa chép là **mùi thơm về sự nhận biết Đấng Christ.**

Bi-la - Bilhah^{H1090} trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ בִּלְהָ - **Bilhah**, số 1090 ra từ chữ בָּלַח - **balahh**, số 1089 có nghĩa là: *làm cho sợ hãi, làm cho lo lắng, làm cho khiếp sợ, gây sự phiền muộn, làm cho hồi hộp,*

Khả năng của **Bi-la** trong Lẽ thật là *sự trải rộng ra, để truyền bá tư tưởng, truyền bá giáo lý, để bày tỏ ra, để phổ biến rộng ra* những sự tốt đẹp, *có giá trị quan trọng đối với sự sống của tâm linh* người tin Chúa nào có lòng khao khát được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời (mà Gia-cốp là bóng).

Khả năng thuộc linh (Bi-la) này sẽ giúp cho tâm linh của người tin Chúa luôn kính sợ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và chính khả năng thuộc linh này khiến cho người tin Chúa biết ăn năn tội lỗi, khi họ học và suy gẫm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Còn các con trai của Gia-cốp đã được sanh bởi Lê-a đó là bóng về các chức năng của một thân thể đã được phục hồi sự sống, mà tên của sáu con trai của Lê-a sanh cho Gia-cốp : **Ru-bên, Si-mê-ôn, Lê-vi, Giu-đa, Y-sa-ca và Sa-bu-lôn** đó là bóng.

Còn các con do Bi-la, đòi của Ra-chên, sanh cho Gia-cốp là **Đan và Nép-ta-li**, cùng các con do Xinh-ba, đòi của Lê-a, sanh cho Gia-cốp đó là **Gát và A-se**, đó là bóng về những bông trái mà tâm linh của người tin Chúa, khi đã được tái sanh, biết sử dụng các chức năng thuộc linh từ ân tứ Xinh-ba và Bi-la, do Đức Thánh-Linh ban cho, mà kết quả cho việc thi hành trách nhiệm của mình đối với thân thể xác thịt mình, sống theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Khi Gia-cốp thấy thời gian hầu việc La-ban đã trọn mười bốn năm, theo giao kèo mà La-ban đã định cho Gia-cốp, và khi Gia-cốp thấy Ra-chên, vợ mình đã sanh con trai cho mình, thì người muốn ra khỏi nhà La-ban, đó là bóng về việc những người tin Chúa, sau khi tâm linh được tái sanh và bắt đầu có những bông trái thuộc về Nước Đức Chúa Trời, thì người ta đã nghĩ rằng, như vậy là họ đã đạt được tiêu chuẩn cần phải có đối với một người tin Chúa, và như vậy họ có thể nghỉ ngơi cho đến khi được đón về thiên đàng của Đức Chúa Trời.

Nhưng chúng ta hãy xem La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh-Linh - trả lời Gia-cốp như thế nào.

Sáng thế ký 30:27-28: La-ban đáp rằng: Ước gì cậu được nhờ ơn cháu! Cậu cũng đoán rõ ràng Đức Giê-hô-va đã vì cháu mà ban phước cho cậu vậy. Lại nói rằng: Cháu hãy định công giá cháu đi, rồi cậu sẽ trả cho!

Bản King James version chép: ²⁷ And Laban^{H3837} said^{H559} unto him, I pray^{H4994} thee, if^{H518} I have found^{H4672} favour^{H2580} in thine eyes^{H5869}, tarry: for I have learned^{H5172} by experience^{H5172} that the LORD^{H3068} hath blessed^{H1288} me for thy sake^{H1558}. ²⁸ And he said^{H559}, Appoint^{H5344} me thy wages^{H7939}, and I will give^{H5414} it.

Có nghĩa là: *La-ban nói với Gia-cốp rằng, hiện lúc này đây (cũng như về sau này), nếu Ta được ơn trong mắt của cháu, thì hãy nán lại, vì Ta đã đoán định trước rằng Đức Giê-hô-va sẽ chúc mừng và ngợi khen Ta vì hoàn cảnh (trường hợp, lợi ích, sự tích lũy của cải) của cháu. Và người lại nói với Gia-cốp rằng: Hãy định rõ (những sự chọn lựa) những lợi ích mà cháu muốn nhận được từ Ta, Ta sẽ ban những điều đó cho cháu.*

Chữ **vì cháu - thy sake**^{H1558} chép trong câu 27 trên, đó là chữ גָּלַל - gâlâl, số 1558 ra từ chữ גָּלַל - gâlâl, số 1556 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hoàn cảnh, trường hợp, lợi ích, sự tích lũy của cải;*

Chữ **định - Appoint**^{H5344} chép trong câu 28 trên, đó là chữ נָקַב - naqab, số 5344 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự chọn lựa, sự chỉ định, sự bổ nhiệm, sự bày tỏ ra, sự quy định;*

Chữ **công giá - wages**^{H7939} chép trong câu 28 trên, đó là chữ שָׂכָר - sakar, số 7939 ra từ chữ שָׂכָר - sarkar, số 7936 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tiền công, phần thưởng, sự bồi thường, sự đền bù, sự hoàn trả lại bị mất,*

Chữ **trả cho - will give**^{H5414} chép trong câu 28 trên, đó là chữ נָתַן - nathan, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ban cho, sự đặt để vào, sự sắp đặt vào, sự dành cho, sự tặng cho, sự cho phép, sự quy cho, sự thanh toán món nợ, sự giao phó cho, sự uỷ thác cho, sự phân phát cho, sự bồi thường, sự báo đáp;*

Như chúng ta đã biết (qua sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật) rằng, Lời Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn đời và Lời Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống, nghĩa là thuộc về Lẽ thật, dành cho sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh của loài người. Vì thế cho nên, khi chúng ta nhìn vào Lời Đức Chúa Trời, thì chúng ta phải nhìn qua Đức Thánh-Linh, nghĩa là nhờ sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh mà được bước vào trong Lẽ thật của Lời Chúa, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán:

Giăng 16:12-15: Ta còn có nhiều chuyện nói với các ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các ngươi. Lúc nào Thần lẽ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các ngươi những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi vậy.

Đức Chúa Jê-sus Christ cũng đã cảnh báo trước rằng, không phải hết thảy mọi người tin Chúa đều sẽ nghe được tiếng của Ngài, mà tiếng của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ không phải như âm thanh mà tai của xác thịt loài người nghe được, nhưng là tiếng của Đức Thánh-Linh, phán với tâm linh của những người thuộc về Ngài và chỉ những người đó mới có thể hiểu được ngôn ngữ của Lẽ thật mà thôi, như Lời Chúa đã chép.

Giăng 10:27-30: Chiên Ta nghe tiếng Ta, Ta quen nó, và nó theo Ta. Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay Ta. Cha Ta là Đấng lớn hơn hết đã cho Ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha. Ta với Cha là một.

Bản King James version chép: ²⁷ My sheep^{G4263} hear^{G191} my voice^{G5456}, and I know^{G1097} them, and they follow^{G190} me: ²⁸ And I give^{G1325} unto them eternal^{G166} life^{G2222}; and they shall never^{G3364-G1519-G3588-G165} perish^{G622}, neither^{G2532-G3756} shall any^{G5100} man pluck^{G726} them out of my hand^{G5495}. ²⁹ My Father^{G3962}, which^{G3739} gave^{G1325} them me, is greater^{G3187} than all^{G3956}; and no^{G3762} man^{G3762} is able^{G1410} to pluck^{G726} them

out of my Father's^{G3962} hand^{G5495}.³⁰ I and my Father^{G3962} are one^{G1520}.

Chữ **tiếng - voice**^{G5456} chép trong câu 27 trên, đó là chữ **ΦΩΝΗ - phone**, số 5456 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **sự tiết lộ ra, giọng nói, lời nói, tiếng, âm thanh, ngôn ngữ**;

Khi Đức Chúa Jê-sus phán rằng, Ngài với Đức Chúa Cha là một, điều đó có nghĩa là, hết thảy mọi Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, đều thuộc về Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ) cũng như thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và như vậy, người tin Chúa không được phép phân chia giá trị của Lời nào là của Đức Chúa Trời và Lời nào là của Đức Chúa Jê-sus, như những kẻ tiên tri và giáo sư giả đã và đang tự xưng mình là người hầu việc Chúa, là những kẻ tự nhảy vào chiếm ngôi vị của Môi-se, mà rao giảng đạo lý sai lệch với Lời Đức Chúa Trời, là những sự đã được chép trong Kinh-Thánh.

Tiếng của Đức Chúa Jê-sus Christ cũng là tiếng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì Ngài là Thần, nên tiếng nói của Ngài sẽ được tỏ ra cho những người được Lời Chúa gọi là chiên của Ngài, tức là những tâm linh loài người khi được sanh ra trong xác thịt, vẫn còn nhớ đến Đức Chúa Trời và luôn muốn được làm con kế tự Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời biết rõ những chiên thuộc về Ngài, dù hiện tại những chiên đó vẫn đang đi lạc trong thế gian này, thì Ngài cũng sẽ tìm những chiên đó và đem họ về trong chuồng của Ngài.

Giăng 10:14-16: Ta là người chăn hiền lành, Ta quen chiên Ta, và chiên Ta quen Ta, cũng như Cha biết Ta và Ta biết Cha vậy; Ta vì chiên Ta phó sự sống mình. Ta còn có chiên khác chẳng thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn nó về nữa, chiên đó sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi.

Khi bạn được nghe các lời được tỏ ra này qua thân thể xác thịt, mà bạn không hiểu, thì các lời này không thuộc về bạn, hoặc vì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi bạn chưa được thắp sáng trở lại, hoặc vì bạn đã bị cầm buộc bởi quyền lực không thuộc về Đấng ban những lời này ra, cai trị. Cũng như chiếc PC (personal computer) của bạn chưa được nâng cấp phần mềm, nên nó không thể cài đặt và không thể sử dụng được phần mềm mới vậy và như vậy, bạn không thể đọc được và không thể in ra được những thông tin mà bạn cần biết.

Mọi sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se và được chép trong Kinh-Thánh, đặc biệt là sách Sáng thế ký, đều ẩn chứa sự vinh hiển của Nước Đức Chúa Trời, là những sự thuộc về sự sống đời đời của tâm linh của loài người, là loài được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời toàn năng. Những sự mẫu nhiệm đó không phải là cao quá sức loài người (tâm linh), nhưng là những sự vốn thuộc về loài người từ lúc ban đầu, tức là khi loài người còn ở trong Đức Chúa Trời, lúc tâm linh đó chưa được sanh ra trong thân thể xác thịt loài người trên đất này, như Lời Chúa đã chép.

Phục truyền luật lệ ký 30:11-14: Điều răn này mà ta truyền cho người ngày nay chẳng phải cao quá người, hay là xa quá cho người. Nó chẳng phải ở trên trời, để người nói rằng: Ai sẽ lên trời đem nó xuống cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Nó cũng chẳng phải ở bên kia biển, để người nói rằng: Ai sẽ đi qua bên kia biển, đem nó về cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Vì lời này rất gần người, ở trong miệng và trong lòng người, để người làm theo nó.

Rô-ma 10:5-8: Vả, Môi-se luận sự công bình đến bởi luật pháp cách này: Hễ ai làm theo điều đó thì nhờ đó mà sống. Nhưng sự công bình đến bởi đức tin, thì nói như vậy: Chớ nói trong lòng người rằng: Ai sẽ lên trời? ấy là để đem Đấng Christ xuống; hay là: Ai sẽ xuống vực sâu? ấy là để đem Đấng Christ từ trong kẻ chết lại lên. Nhưng nói làm sao? Đạo (The Word - Lời Đức Chúa Trời) ở gần người, ở trong miệng và trong lòng người. Ấy là đạo đức tin (the word of faith) mà chúng ta giảng dạy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự từ lúc ban đầu, nên để tìm được một dòng dõi thánh cho Ngài, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cho phép mọi sự (đã được chép trong sách Sáng thế ký) được xảy ra theo ý quyết đoán của Ngài, để dạy dỗ loài người trong kỳ đã định của Ngài, hầu cho trong kỳ đã định đó, hễ người nào nhìn vào Lời Đức Chúa Trời (Con một của Đức Chúa Trời) mà nhận biết trách nhiệm của mình phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Lời của Đức Chúa Trời, thì những người đó sẽ được Thần Lẽ thật ban sự hiểu biết cho, mà nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời và làm theo, để được sự sống lại và được sự sống đời đời, như Chúa Jê-sus đã phán: **“Vì Ta từ trên trời xuống, chẳng phải để làm theo ý Ta, nhưng làm theo ý Đấng đã sai Ta đến. Vả, ý muốn của Đấng đã sai Ta đến là hễ sự gì Ngài đã ban cho Ta, thì Ta chớ làm mất, nhưng Ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau rốt. Đây là ý muốn của Cha Ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn Ta, Ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt.”** (Giăng 6:38-40)

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết trước rằng, sẽ có rất nhiều người tin Chúa và yêu mến Lời của Đức Chúa Trời và nhiều người sẽ đến với Đức Thánh-Linh để nhận được sự sống lại cho tâm linh mình, nhưng hết thảy những người đó sẽ dừng lại tại điểm mà họ đã nhận được các ơn của Đức Thánh-Linh, như nói tiếng mới, hoặc nói lời tiên tri, nhận biết chiêm bao và nhận được các khả tượng, biết cầu nguyện giải cứu những người bị ma quỷ cầm buộc, biết nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà trừ các quỷ, biết đặt tay trên kẻ đau, khiến người ta được chữa lành, rồi những người đó vui mừng vì cơ tâm linh mình đã được sự sống lại và họ chờ đợi ngày được Đức Chúa Jêsus Christ trở lại đón Hội-Thánh của Ngài về thiên đàng!

Nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ không đẹp lòng nếu mọi người tin Chúa chỉ nhận được những sự đó cho linh hồn mình, vì tiêu chuẩn của sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người ở trên đất này không dừng lại những sự mà người tin Chúa chỉ muốn được như vậy, vì những sự đó chưa đạt được tiêu chuẩn của dòng dõi thánh, là nước thầy tế lễ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho sự cứu chuộc.

Mọi sự mà những người tin Chúa đã đạt được, như Gia-cốp đã có một thời gian đủ để sở hữu những người vợ được ban cho bởi La-ban, là bóng về Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và Luật pháp văn tự cùng các ân tứ thuộc linh giúp cho người tin Chúa có khả năng ngợi khen và tôn cao Danh Chúa, có khả năng tôn cao Lời Đức Chúa Trời, đó mới chỉ là sự **được cứu** ra khỏi sự chết mà thôi, chứ tâm linh của họ **chưa hoàn toàn được chuộc lại** những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho họ phải có từ lúc ban đầu, đó là sự giống hệt như Ngài, trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật.

Gia-cốp đã nói với La-ban rằng: **Xin cậu cho tôi thôi, đừng trở về quê hương tôi; xin giao vợ và con lại cho tôi, mà tôi đã được vì cơ giúp cậu, để tôi đi; bởi cậu cũng biết rằng tôi đã giúp công việc cho cậu thế nào.**

Hầu như mọi người tin Chúa đều có ý tưởng như Gia-cốp đã nói với La-ban (người hình bóng về Đức Thánh-Linh) rằng, vì chúng ta đã tin Chúa và hầu việc Chúa (theo như Lời Chúa đã phán dạy), thì chúng ta sẽ nhận được sự hiểu biết về Lẽ thật và về Luật pháp văn tự, cùng những sự mà Kinh-Thánh đã chép rằng: **“Vả, bởi sự đầy dẫy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến”** (Giăng 1:16-17), và như vậy là chúng ta đã làm xong công việc mình phải làm, để được sự sống lại cho tâm linh mình.

La-ban (người hình bóng về Đức Thánh-Linh) đã hỏi lại Gia-cốp rằng: **Hãy định rõ những lợi ích mà cháu muốn nhận được từ Ta, Ta sẽ ban điều đó cho cháu ?**

Nếu chúng ta chú ý vào Lời Chúa đã chép và nếu chúng ta đã biết những sự đó có ẩn chứa những sự mâu nhiệm của Lẽ thật, thì chúng ta sẽ biết rằng, La-ban đã thấy Gia-cốp còn thiếu những sự mà chính người đã quên, hoặc người không nhận biết những sự mình phải có, trước khi mình được trở về nhà Cha mình, là về tới Quê hương thật của mình.

Gia-cốp đã không nhìn vào tương lai của mình theo như Giao-ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với người, đó là: **“Dòng dõi người sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước”**, mà người chỉ nghĩ theo lợi ích của xác thịt mình mà thôi.

Theo như Giao-ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với Gia-cốp, thì Ngài không chỉ muốn Gia-cốp có được một dòng dõi đông như cát bụi trên mặt đất, mà Ngài còn muốn **các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước** nữa và đó là điều quan trọng nhất và đó là lý do mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập giao ước với Gia-cốp.

Cũng một lẽ đó, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban sự cứu chuộc cho dân Y-sơ-ra-ên, ấy không phải chỉ cho một dân tộc đó mà thôi, nhưng là qua dân Y-sơ-ra-ên mà muôn dân trên đất này sẽ nhận biết Danh Ngài, nghĩa là Đức Giê-Hô-Va muốn muôn dân trên đất này đều được trở nên như dân Y-sơ-ra-ên vậy.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này, mà trước hết là đến với dân Y-sơ-ra-ên, nhưng không phải chỉ ban sự cứu chuộc cho dân Y-sơ-ra-ên, mà là cho muôn dân trên đất này nữa, hầu cho hễ ai tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, là Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao, thì người ấy sẽ được cứu rỗi.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn hết thảy mọi người tin Chúa phải nhận biết mình là tạo vật của Đức Chúa Trời và là công việc của tay Ngài, khi kỳ đã định đến, Ngài đã dùng Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ kêu gọi chúng ta ra khỏi nơi tối tăm, là ra khỏi những sự thuộc về xác thịt mình, để hầu việc Ngài, cũng như

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã gọi Áp-ra-ham ra khỏi quê hương của người, để đi đến một nơi mà người không hề biết trước và khi Đức Giê-Hô-Va thấy đức tin của Áp-ra-ham trước sự kêu gọi của Ngài, thì bấy giờ, Đức Giê-Hô-Va mới lập giao ước với người, như Lời Chúa đã chép rằng: **“Đức Giê-hô-va lại phán cùng Áp-ram rằng: Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã dẫn ngươi ra khỏi U-rơ, thuộc về xứ Canh-đê, để ban cho ngươi xứ này làm sản nghiệp. Áp-ram thưa rằng: Lạy Chúa Giê-hô-va, bởi cơ chi tôi biết rằng tôi sẽ được xứ này làm sản nghiệp? Đức Giê-hô-va đáp rằng: Ngươi hãy bắt đem cho Ta một con bò cái ba tuổi, một con dê cái ba tuổi, một con chiên đực ba tuổi, một con cu rừng và một con bò cái con. Áp-ram bắt đủ các loài vật đó, mổ làm hai, để mỗi nửa con mỗi bên đối với nhau, nhưng không mổ các loài chim ra làm hai. Có những chim ăn mỗi bay đáp trên mấy con thú chết đó, song Áp-ram đuổi nó đi. Và, khi mặt trời vừa lặn, thì Áp-ram ngủ mê; này một cơn kinh hãi, tối tăm nhập vào mình người. Đức Giê-hô-va phán cùng Áp-ram rằng: Phải biết rằng, dòng dõi ngươi sẽ ngụ trong một xứ chẳng thuộc về chúng nó, làm tôi mọi cho dân xứ đó và bị họ hà hiếp bốn trăm năm. Nhưng, Ta sẽ đoán phạt dân mà dòng dõi ngươi sẽ làm tôi mọi đó; rồi khi ra khỏi xứ, thì sẽ được của cải rất nhiều. Còn ngươi sẽ bình yên về nơi tổ phụ, hưởng lộc già sung sướng, rồi qua đời. Đến đời thứ tư, dòng dõi ngươi sẽ trở lại đây, vì tội lỗi của dân A-mô-rít chưa được đầy dẫy. Khi mặt trời đã lặn, thành linh sự tối mịt giáng xuống; kia có một lò lớn khói lên, và một ngọn lửa lòe ngang qua các xác thịt đã mổ, Ngày đó, Đức Giê-hô-va lập giao ước cùng Áp-ram, mà phán rằng: Ta cho dòng dõi ngươi xứ này, từ sông Ê-díp-tô cho đến sông lớn kia, tức sông Ó-phơ-rát, là xứ của các dân Kê-nít, Kê-nê-sít, Cát-mô-nít, Hê-tít, Phê-rê-sít, Rê-pha-im, A-mô-nít, Ca-na-an, Ghi-ê-ga-sít và Giê-bu-sít.”** (Sáng thế ký 15:7:21)

Vì Áp-ra-ham đã vâng theo Lời Đức Giê-Hô-Va, nên khi kỳ định tới, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập giao ước với Gia-cốp, là hậu tự của Áp-ra-ham, để qua Gia-cốp mà muôn dân trên thế gian này sẽ được phước.

Sáng thế ký 28:13-14: **Này, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước.**

Cũng một nguyên tắc đó, khi Đức Chúa Jêsus Christ khởi thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời trên đất này, Ngài đã phán với hết thảy những người đã đến nghe Ngài giảng, nhận biết trách nhiệm của người tin Chúa phải làm, đó là:

Ma-thi-ơ 5:13-16: **Các ngươi là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân. Các ngươi là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các ngươi hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các ngươi, và ngợi khen Cha các ngươi ở trên trời.**

Đức Chúa Jêsus Christ muốn hết thảy những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn và giao phó cho Ngài, cùng được ở với Ngài trong Nước Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus Christ muốn chúng ta được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Ngài, vì nhờ cơ nghiệp đó mà muôn dân trên đất này cũng được cứu rỗi qua chúng ta là những tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Cô-lô-se 1:12-20: **Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chúng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.**

Ê-phê-sô 1:1-14: **Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho**

các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, cho những kẻ trung tín trong Đức Chúa Jêsus Christ: nguyên xin ân điển và sự bình an được ban cho anh em từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ! Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, dựng nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dưng dặt của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chân thật, là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

Theo ý nghĩa của La-ban hỏi Gia-cốp về công giá mà Gia-cốp muốn nhận được từ mình, thì chúng ta biết rằng, mọi người tin Chúa phải nhận biết ý nghĩa trọn vẹn của sự cứu chuộc, không chỉ chuộc lại sự sống cho tâm linh, mà là chuộc lại hết thảy mọi sự vinh hiển mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban cho loài người, từ trước khi loài người được tạo nên trên đất này, đó là sự giống hệt như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật.

Để loài người nhận được những sự vinh hiển đó, thì tâm linh của loài người phải thực hành phần công việc và thuộc về trách nhiệm của loài người phải làm ở trên đất này, nghĩa là nếu người ta không làm việc, không gieo trồng, thì người ta không có chi để gặt hái.

La-ban hỏi Gia-cốp: **Cháu hãy định công giá cháu đi, rồi cháu sẽ trả cho!**

Chữ công giá - wages^{H7939}, đó là chữ **שָׂכָר** - sakar, số 7939 ra từ chữ **שָׂרָר** - sarkar, số 7936 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tiền công, phần thưởng, sự bồi thường, sự đền bù, sự hoàn trả lại bị mất,**

Chữ trả cho - will give^{H5414}, đó là chữ **נָתַן** - nathan, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự ban cho, sự đặt để vào, sự sắp đặt vào, sự dành cho, sự tặng cho, sự cho phép, sự quy cho, sự thanh toán món nợ, sự giao phó cho, sự uỷ thác cho, sự phân phát cho, sự bồi thường, sự báo đáp;**

Chúng ta đến với Đức Thánh-Linh, là chúng ta đến với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên loài người chúng ta cùng muôn vật trong thiên đàng và trên đất này. Ngài không mắc nợ chúng ta, mà chính loài người chúng ta mắc nợ Ngài, khi A-đam thứ nhất không vâng phục mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhưng nghe theo lời vợ mình, là Ê-va, mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, là bóng về việc, khi tâm linh người ta chiều theo tư dục của xác thịt mình, mà bỏ Lời của Đức Chúa Trời, thì tội lỗi đó sẽ khiến cho tâm linh người ta phải hư mất.

Khi chúng ta đến với Đức Thánh-Linh, thì chúng ta phải nhận biết trách nhiệm của mình là làm theo hết thảy các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, để được chuộc lại hết thảy mọi sự mà chúng ta đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam, nghĩa là chúng ta phải có sự hiểu biết đầy trọn những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta từ lúc ban đầu. Nếu người tin Chúa mà không yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người đó không thể biết được sự giống như Đức Chúa Trời là thế nào. Nếu người tin Chúa mà không yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người ấy không thể biết mình đã được tạo dựng nên như thế nào, vậy thì người ấy lấy tiêu chuẩn nào để khiến tâm linh mình được trở nên giống như Đức Chúa Trời?

Bài tiếp theo chúng ta sẽ suy gẫm việc, làm thế nào để Gia-cốp, cũng như người tin Chúa, sẽ nhận được những **sự thanh toán món nợ, sự hoàn trả lại những sự đã bị mất,** cùng những sự ban cho của Đức Chúa Trời.

